

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף צד עמוד א

- א] לעולא, כיצד שוחטים על טמא שרץ, הרי אינו יכול להיכנס לעזרה בשעת שחיטת הפסח ?
- ב] לרב יהודה, מדוע אין שוחטים על טמא שרץ, הרי הוא ראוי לאכול את הפסח לערב ?
- ג] עומד מחוץ למודיעים ויכול להיכנס לעזרה בשעת שחיטה רק על ידי סוסים, ולא עשה כן, האם חייב כרת ?
- ד] חדל מלעשות את הפסח משום שהתעכב בדרך כיון שאינו רוצה להישמט מבני ביתו וללכת לבדו, האם חייב כרת ?
- ה] כמה הוא מהלך אדם בינוני ביום ?

- א] דוקא בפטור משום דרך רחוקה נאמר "לעשות הפסח", והיינו זמן שחיטה. אבל בטמא, לא תלתה התורה את פטורו בשעת השחיטה, כיון שיכול לשלוח פסחו על ידי אחר. אלא נפטר על פי שעת האכילה.
- ב] התורה דחתה אותו מלעשות את הפסח. שנאמר "איש כי יהיה טמא לנפש", והיינו אפילו טמא ששביעי שלו חל בערב פסח, נדחה לפסח שני. ואף שראוי לאכול פסח בלילה.
- ג] אינו חייב כרת. שנאמר "ובדרך לא היה", והרי היה בדרך רחוקה.
- ד] חייב כרת. כיון שהיה לו להישמט מבני ביתו וללכת יחידי לעזרה ולשחוט את הפסח.
- ה] עולא: ארבעים מיל. חמשה מיל, הוא זמן הילוך מעלות השחר ועד הנץ החמה. וכלוט שהלך מסדום לצוער מרחק חמשה מיל, מעלות השחר ועד הנץ. שלשים מיל, מהנץ ועד לשקיעה. וחמשה מיל, מהשקיעה עד צאת הכוכבים.
- ו' יהודה: ארבעים מיל. ארבעה מיל, הוא זמן הילוך מעלות השחר ועד הנץ החמה. ודוקא לוט הלך בזמן הזה חמשה מיל, כיון שהמלאכים האיצו בו. שלשים ושנים מיל מהנץ לשקיעה. וארבעה מיל, מהשקיעה עד צאת הכוכבים.